

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/79/2018
Identifikačné číslo spisu: 3815010128
Dátum vydania rozhodnutia: 17.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3815010128.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného L. V. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 17. januára 2019 v Bratislave dovolanie L. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júla 2016, sp. zn. 3To/48/2016 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného L. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený L. V. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 4. mája 2016, sp. zn. 3T/40/2015, uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 16. septembra 2014 dopoludnia prišiel z J. P. s poškodenou T. W. do Prievidze z dôvodu, že jej vybaví zamestnanie a v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách dňa 16. septembra 2014 išli spolu do L. na J. ulici v Prievidzi, tu ju zatiahol do krikov, zobral jej kabelku, bil ju po tvári, trhal ju za vlasy a hovoril jej, že ak to niekomu povie, zlomí jej väzy, nedožije sa rána, následne s ňou išiel na U. U. v Prievidzi, odmietal jej vrátiť kabelku, ktorú mal po celý čas vo svojej dispozícii a poškodená s ním išla len zo strachu a z dôvodu, že v kabelke mala doklady a osobné veci, na presne nezistenom mieste v L. na U. U. v Prievidzi, v presne nezistenom čase od 15:00 hod. do 19:00 hod. proti vôli poškodenej T. W. jej násilím stiahol nohavice a spodné prádlo, sotil ju na zem tak, že spadla na chrbát, ľahol si na poškodenú, jednou rukou jej držal ústa a druhou si stiahol nohavice a spodnú bielizeň a vykonal s poškodenou pohlavný styk, napriek tomu, že poškodená s ním nesúhlasila a opakovaným fyzickým napadnutím spôsobil poškodenej krvné podliatiny v oblasti krku, lakťa pravej ruky, pravého pleca a driekovej chrbtice, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 5 až 7 dní a poškodenej sa opakovane pred pohlavným stykom a po ňom vyhrážal, že ak o tom niekomu povie, zlomí jej väzy a nedožije sa rána,

teda násilím a hrozbou násilia iného nútil, aby niečo konal, opomenul a trpel, násilím a hrozbou

bezprostredného násilia donútil ženu k súložiu.

Za to bol obvinený odsúdený podľa § 199 ods. 1, s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7,5 (sedem a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Na podklade podaného odvolania obvineného rozhodoval Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 14. júla 2016, sp. zn. 3To/48/2016, ktorý podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol ako nedôvodné (č.l. 952-959).

Obvinený L. V. podal sám dňa 24. júla 2018, ako aj prostredníctvom obhajcu 20. augusta 2018 dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo 4. mája 2016, sp. zn. 3T/40/2015 a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júla 2016, sp. zn. 3To/48/2016, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Tr. por.

V rámci dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, obvinený v dovolaní uviedol, že neboli vykonané dôkazy, ktoré navrhoval, pričom tieto dôkazy neboli nijako nadbytočné, ale viedli by k riadnemu ustáleniu skutkového a právneho stavu a k preukázaniu nevinu s poukázaním na čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 2/2012 z 30. októbra 2012. Obvinený mal ďalej za to, že v jeho konaní nebola zabezpečená rovnosť prostriedkov na preukázanie jeho nevinu, nakoľko nemal možnosť obhajovať svoje záujmy, a to tým, že jeho návrhy na vykonanie dôkazov boli zamietnuté a nemal možnosť riadne vypočúť poškodenú.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, tak v rámci uvedeného dôvodu obvinený namietal prítomnosť rodičov pri výsluchoch poškodenej, ako aj samotnú výpoveď poškodenej, ktorú považuje za neobjektívnu a nezákonnú, pretože výpoveď poškodenej bola vykonávaná pod vplyvom liečiv v stave, kedy podľa jeho názoru nebola spôsobilá na výsluch.

S poukázaním na dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. V rámci uvedeného dôvodu obvinený uviedol, že súd pri výmere trestu nezohľadnil všetky okolnosti prípadu, tak ako to ukladá ustanovenie § 34 Tr. zák., nakoľko mu nebola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. c) Tr. zák. s poukázaním na Odborný posudok o invalidite z roku 2015, v ktorom mu bola priznaná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 20%, pričom dňa 26. júla 2018 posudková komisia skonštatovala, že jeho zdravotný stav sa neustále zhoršuje, čo možno povedie k jeho invalidite. Podľa obvineného je jeho trest neprimerane prísny a malo byť použité aj ustanovenie § 39 Tr. zák.

S poukázaním na dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu obvinený namietal, že súd nesprávne ustálil skutkové aj právne závery, pričom dôkazy, ktoré navrhoval, mohli preukázať jeho nevinu. K ustáleniu právnej kvalifikácie došlo bez vypracovania riadnych psychiatricko-sexuologických posudkov poškodenej a jeho osoby, ako aj bez vykonania ďalších dôkazov, ktoré navrhoval vykonať.

V závere dovolania obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 368 ods. 1, 2 Tr. por., § 388 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že rozsudkom Okresného súdu

Prievidza zo 4. mája 2016, sp. zn. 3T/40/2015 spolu s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júla 2016, sp. zn. 3To/48/2016, ako i konaním, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, bol porušený zákon v ustanovení § 34 ods. 1, 3, 4, 5 Tr. zák., § 199 ods. 1 Tr. zák., § 2 ods. 1, 2, 7, 10 a 12 Tr. por., § 131 ods. 1 Tr. por., s poukazom na § 261 ods. 2 Tr. por. a § 319 Tr. por. z dôvodu ustanovenom v § 371 ods. 1 písm. c), g), h), i) Tr. por., ako aj právo na spravodlivý proces garantované Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v neprospech obvineného L. V., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom L., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Zároveň obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júla 2016, sp. zn. 3To/48/2016 a rozsudok Okresného súdu Prievidza zo 4. mája 2016, sp. zn. 3T/40/2015 vo výroku o vine a vo výroku o treste, podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Prievidza, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Obvinený neskôr podaním doručeným na najvyšší súd dňa 6. septembra 2018 doplnil svoje dovolanie, v rámci ktorého poukázal na nezákonnosť dôkazov vykonaných okresným súdom, pričom okresný súd podľa neho použil dôkazy, ktoré neexistujú a okolnosti uvedené v skutkovej vete výroku odsudzujúceho rozsudku si navzájom odporujú, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Ďalej obvinený spochybňoval výpoveď svedka O..

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry, ktorý vo svojom vyjadrení (č. I. 1220) doručenom na okresný súd dňa 25. októbra 2018 uviedol, že po preskúmaní spisu zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 6 Tdo 30/2017 zo 17. októbra 2017 a uznesením zo 7. júna 2018, sp. zn. 5 Tdo 27/2018 už rozhodol o dovolaniach obvineného, ktoré podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol. Z uvedených dôvodov preto navrhol odmietnuť dovolanie obvineného podľa § 382 písm. d) Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 372 ods. 2 Tr. por.

Spis spolu s dovolaním obvineného a vyjadrením bol doručený dovolaciemu súdu 14. decembra 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne

odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, alebo ak je zrejmé už v štádiu predbežného preskúmania dovolania vykonávaného v zmysle § 378 Tr. por., že nie sú preukázané dôvody dovolania, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Vzhľadom k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je potrebné uviesť, ako aj s odkazom na predchádzajúce rozhodnutia dovolacieho súdu, že právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné konanie, je v Trestnom poriadku upravené v § 2 ods. 9 Tr. por. Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je však iba zásadné porušenie práva na obhajobu. Takým zásadným porušením by bolo najmä porušenie práva na obhajobu tým, že obvinený nemal obhajcu, aj keď ho podľa zákona mal mať, pričom táto skutočnosť je dôvodom dovolania bez ohľadu na to, z akého dôvodu mal obvinený obhajcu mať v zmysle § 37 a § 38 Tr. por. Dôležité sú preto i konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

S poukázaním na námietky obvineného v dovolaní je potrebné uviesť, že obvinený spochybňoval vierohodnosť svedeckých výpovedí jednotlivých svedkov a poškodenej, ako aj nepreukázanie jeho viny, čo je v dovolacom konaní neprípustné, nakoľko sa jedná o namietanie skutkového stavu a nevyhodnotenia dôkazov, pričom tieto námietky nijako nezakladajú ani opodstatnenosť dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože významom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie skutkového stavu, ktorým je dovolací súd viazaný s poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Tdo 34/2014 z 12. augusta 2014, podľa ktorého I. Znemožnenie uplatnenia práva na obhajobu, ktoré zákon priznáva podozrivej osobe, je subsumovateľné pod porušenie práva na obhajobu ako dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. len za predpokladu, že taký postup orgánov činných v trestnom konaní negatívne ovplyvnil vykonávanie procesných úkonov po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. II. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

S námietkami uvedenými v dovolaní sa už okresný aj krajský súd odôvodnene vysporiadal a dovolací súd v podrobnostiach odkazuje na ich odôvodnenie, ktoré pokladá za správne a v súlade so zákonom, pričom je viazaný ustáleným skutkovým stavom, na ktorom sa ustálil okresný a krajský súd v danej veci obvineného.

Z predloženého spisového materiálu dovolací súd zistil, že obvinený mal ustanoveného obhajcu, s ktorým sa aktívne zúčastňoval úkonov prípravného konania a úkonov v súdnom konaní, pričom mali možnosť navrhovať dôkazy, klásť svedkom otázky a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom. V tomto smere dovolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva na obhajobu, a preto argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomu dovolaciemu dôvodu nemohol akceptovať, pretože nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

K námietkam ohľadne dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. je potrebné uviesť, že dôkazy vykonané v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní boli vykonané v súlade so zákonom a taktiež neprišlo k žiadnemu porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazov, nakoľko aj výpoveď poškodenej bola vykonaná kontradiktórnym spôsobom v rámci konfrontácie, kde obvinený aj s obhajcom mali možnosť poškodenej klásť otázky. Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením okresného i krajského súdu, ako aj so svojimi predošlými rozhodnutiami a v podrobnostiach na ne odkazuje. Predmetným dovolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nemožno napadnúť spôsob hodnotenia dôkazov súdom, tak ako to namieta obvinený vo svojom dovolaní. Nesprávne hodnotenie dôkazov možno skúmať a namietat' v konaní pred okresným súdom, ako aj v odvolacom konaní, avšak nie v dovolacom konaní.

Aj v rámci ustálenej judikatúry platí, že predmetom dovolacieho konania nemôže byť, akým spôsobom sa sudy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ako aj aké závery z

vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu sa jedná o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len s poukázaním na nesúhlas s hodnotením dôkazov a ich odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov, nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod.

V tomto smere Najvyšší súd SR považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je na rozhodnutí súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., ako aj práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak popri sebe stoja viaceré dôkazy, dovolací súd nie je oprávnený sa vyjadrovať k výberu dôkazov súdmi nižšieho stupňa. S poukázaním na vyššie uvedené dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nebol naplnený.

V rámci ďalších uplatnených dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) je potrebné uviesť, že hodnotenie priznania alebo nepriznania poľahčujúcich okolností nie je obsahom dovolacieho konania, pretože otázka zisťovania resp. zhodnotenia (ne)existencie poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 Tr. por. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Tdo 56/2013 zo 14. mája 2014).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa už viackrát v minulosti zaoberal otázkou, či nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody naplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Keďže v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu ohľadom tejto otázky dochádzalo k rozdielnym výkladom zákona, trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaujalo na zasadnutí konanom 14. júna 2010 zjednocujúce stanovisko sp. zn. Tpj 46/2010, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 1/2011 pod poradovým číslom 5.

Podľa uvedeného stanoviska sa hmotnoprávne ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu svojou povahou a významom primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste.

Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ust. § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Toto stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je zásadné nielen z hľadiska právneho záveru, že nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiaden dovolací dôvod, ale tiež z hľadiska vymedzenia vzájomného vzťahu medzi dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Trestný poriadok vo vzťahu k výroku o treste upravuje dva dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h); za prvé, ak bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo za druhé, ak bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. Tento dovolací dôvod sa týka iba tých druhov trestov, ktoré majú v Trestnom zákone odstupňovanú trestnú sadzbu. Trest je potom uložený mimo sadzbu tak pri nedôvodnom prekročení hornej hranice príslušnej trestnej sadzby, ako aj nezákonným prelomením jej dolnej hranice, pokiaľ je dolná hranica v zákone určená.

Pod tento dôvod dovolania spadá aj nesprávna aplikácia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Môže ísť ale aj o prípady prekročenia hornej hranice sadzby, napr. pri ukladaní ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Kým námietka nepoužitia ustanovenia § 39 Tr. zák. v zmysle citovaného stanoviska nezakladá žiaden z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., tak námietka nesprávneho použitia ustanovenia § 39 Tr. zák. a výmera trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby evidentne obsahovo napĺňa dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. Treba ale zdôrazniť, že v rámci tohto dovolacieho dôvodu nemožno namietať len samotnú neprímeranosť uloženého trestu.

Vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 39 Tr. zák. to potom znamená, že nemožno namietať, že konkrétny charakter súdom zistených okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a nebol taký, ktorý by odôvodňoval zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V rámci tohto dovolacieho dôvodu možno namietať nesprávnosť použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. len za situácie, ak by zníženie trestu nebolo opreté o žiadnu skutočnosť, ktorá by zákonný dôvod pre takýto postup mala zakladať.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného posúdeného ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna, pričom obvinenému bol správne a v súlade so zákonom uložený úhrnný trest podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že obvinený podal dovolanie z tých istých dôvodov, o ktorých už bolo Najvyšším súdom SR právoplatne rozhodnuté, a to uznesením zo 17. októbra 2017, sp. zn. 6 Tdo 30/2017, ako aj uznesením zo 7. júna 2018, sp. zn. 5 Tdo 27/2018, ktorými boli dovolania obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuté, pričom dovolací súd je viazaný svojimi predošlými rozhodnutiami a v podrobnostiach odkazuje na ich odôvodnenie.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného L. V. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.